

DIA DE LES DONES I LES NENES A LA CIÈNCIA, A LES XARXES

“Compromesos en divulgar i fomentar la vocació científica als més joves i destacar la contribució de la dona a la ciència. 11F Dia Internacional de les Dones i les Nenes en la Ciència”

“Avui 11 de febrer és el Dia de la Dona científica. La @PDE i @SEO_BirdLife fa poc han presentat un bitllet especial en reconeixement de la científica Lynn Margulis molt lligada al #deltadelebre que ara pateix problemes greus per la seua mala gestió.”

OBSERVATORI DE L'EBRE

MATILDE FONT

INFRAESTRUCTURES

El corredor del mediterrani i l'estació de l'Aldea

Una immensa abraçada als companys de les Terres de l'Ebre, de part de tots dels alcaldes de la Conca de Barberà que vam sofrir els estralls de la riuada del Francolí fa tres mesos i mig. Haurem d'anar junts, ja que fa tres mesos i mig que vam patir l'aiguat, i cap de les promeses fetes per la delegada del govern d'Espanya a Catalunya, la senyora Teresa Cunillera, s'han realitzat. No demanem cap privilegi, senzillament que ens tractin com la bona gent de Múrcia que un mes després dels aiguats del 13-14 de setembre del 2019 ja ho tenien tot concedit. Lliures i iguals ja ho podríem firmar tots.

Abans d'entrar en matèria, he de denunciar que els successius governs espanyols han tardat 20 anys per construir 39 quilòmetres del corredor del mediterrani substituint una via única entre Vandellòs i Vila-seca i 15 quilòmetres entre Vila-seca i la Secuita. Mentre que el mateix temps, ha desenvolupat una cursa extraordinària per a una xarxa radial a partir de la Puerta de Sol.

Durant aquestes dues dècades, la xarxa radial del tren de gran velocitat s'ha desenvolupat amb més de 2.400

quilòmetres, a un ritme de 120km/any. Tanmateix, la mitjana de la inversió al corredor mediterrani a Catalunya ha estat de 2,7 km/any.

Si bé Barcelona i València són les 2 ciutats vertebrals de l'àrea lingüística catalana, també representen, dins l'Estat espanyol, la segona i tercera ciutats més importants en nombre d'habitants. És l'esforç més destacat del govern central perquè catalans i valencians no tinguéssim una connexió normalitzada i directa entre ambdues capitals.

El cert és que les dades de l'ADIF i de RENFE sobre el nombre de passatges a les estacions estan més ocultes que les balances fiscals de les autonomies. Des del 2015 no es publica cap dada, i des d'aquesta data han passat diversos governs. I és que si tinguéssim les dades no costaria gens arribar a la conclusió que l'AVE el financem els catalans i els valencians.

La publicació dels passatgers a les estacions d'"Alta Velocidad Española" del 2015 que tenen menys passatgers són:

- Tardienta (Aragó): 1,5 passatgers/dia
- Medina de Campo (Castella Lleó): 28 passatgers/dia

- Requena (País Valencià): 28 passatgers/dia

- Villanueva de Còrdova (Andalusia): 50 passatgers/dia

- Villena (País Valencià): 105 passatgers/dia

- Guadalajara (Castella la Manxa): 108 passatgers/dia

- Osca (Aragó): 110 passatgers/dia

- Puente Genil (Andalusia): 152 passatgers/dia

Aquestes són estacions que només hi circulen trens AVE. Malauradament no tenim dades de l'estació de Calatayud, que seria una estació mixta de trens convencionals i AVEs com la de l'Aldea.

Calatayud té una interland de població que no arriba a una quarta part de les Terres de l'Ebre, tanmateix com que és "Alta Velocidad Española", perquè parin els trens AVE no paga ni la Diputació de Saragossa, ni la Diputació General de l'Aragó. Paradoxalment, l'Aldea com que no és AVE, sinó velocitat alta, volen que pagui la Generalitat de Catalunya per l'aturada dels Euromed. I encara així, crec que la Generalitat hauria d'acordar, fos com fos, que els Euromed paressin a l'Aldea. Sempre els catalans hem de

pagar les coses dues vegades.

Cal tenir present, també, que la distància entre estacions s'argumenta per la construcció de la nova estació de Calatayud. Doncs bé, entre Saragossa i Calatayud hi ha aproximadament 100 km. I entre Calatayud i Guadalajara 160 km. Entre l'estació del Camp de Tarragona (Secuita) i l'Aldea també hi ha 100 km i entre l'Aldea i Castelló, 100 km més. Que els Euromeds no parin en 200 quilòmetres (Camp de Tarragona - Castelló) és un fet insòlit en l'alta velocitat espanyola i també en la velocitat alta. L'estació de l'Aldea té, en dades del 2015, 404.139 viatgers, molt similar a l'estació de Puertollano amb 405.000 viatgers. Sorprenentment, a Puertollano s'aturen tots els AVE de la línia Madrid-Sevilla.

Podria seguir donant arguments reclamant la justícia i la necessitat d'aturar-se els Euromed a l'Aldea i no he llegit ni un argument per no fer-ho. Per tant, si RENFE o ADIF en tenen cap, agrairia que ho publiquessin.

Per acabar, voldria fer esment de l'enorme disbarat que suposa que entre Barcelona i València existeixin 3 tipus de via. De Barcelona fins a Reus hi

Josep Andreu
alcalde de Montblanc

trobem ample internacional; de Reus fins a Castelló, ample ibèric; i de Castelló fins a València, tercer fil. Això, en ple segle XXI és un anacronisme absolut. N'estic segur que si preguntéssim a l'ADIF per tal situació acabarien invocant conceptes de nacionalisme patriòtic espanyol i acabarien parlant com en el segle XIX invocant no la invasió napoleònica de Catalunya, però sí la invasió dels catalans a València.

Dificultar aquesta relació entre catalans i valencians potser ens fa comprendre l'enorme tardança de construir el corredor del mediterrani. Perquè la línia ferroviària Barcelona-València sí que és absolutament rentable, al contrari de tants AVEs deficitaris que s'estan construint a l'Estat espanyol.

Fins diumenge a la manifestació de l'Aldea.

TERRITORI

Tenim clar què hem de fer la gent de les Terres de l'Ebre?

Tinc la sensació que lo pas del temporal Glòria ha estat un examen sorpresa, com los que fèiem a classe d'anglès per aprendre verbs irregulars i que eren ben útils per veure com podria ser l'examen final. Lo que ha passat a les Terres de l'Ebre i a la resta de Catalunya recentment ha estat una ullada a la crisi climàtica que ja és aquí. I com totes hem vist, això no només va de salvar els ossos polars sinó que va de grans afectacions econòmiques, desastres de magnituds desmesurades, pèrdues tant de vides humanes com de biodiversitat sobtades, i refugiats climàtics. Per a l'any 2050, les Nacions Unides estimen que podríem tindre 200 milions de persones que busquen refugi a causa de l'escalfament global, una quantitat cent vegades més alta que la crisi que actualment es viu a Síria.

Després d'esta arrencada d'any, m'atreveria a dir que la gent de les Terres de

l'Ebre tenim clar què han de fer los partits polítics i lo govern: lo Delta necessita una llei de sediments o un pla d'acció similar de manera urgent per estar sa i viu. Diverses entitats com la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE), l'IRTA o individus experts més ben preparats que jo han explicat la problemàtica del Delta des d'una perspectiva global, amb detalls sobre limitacions institucionals i sobretot per part de les grans companyies elèctriques. Per entendre millor la situació, us recomanaria que llegiu alguns dels seus articles -si no ho heu fet ja.

Ara bé, en comptes de mirar tant cap als altres i passar bona part del temps queixant-nos dels culpables, hauríem de mirar una mica més cap a nosaltres mateixos. Sembla que la gent de les Terres de l'Ebre tenim molt clar què hem d'exigir a les institucions, però tenim clar què hem de fer la gent de les Terres

Josep Moreno

de l'Ebre? Hem pensat quin és lo nostre paper en esta lluita?

Com explica Manolo Tomàs, portaveu de la PDE, lo Delta té dos problemes: la pujada del nivell del mar i la manca de sediments. Estos dos problemes que afecten el Delta són diferents pel que fa a la seua magnitud i al seu origen: l'augment del nivell de la Mediterrània és un assumpte global provocat per les emissions de les activitats humanes, mentre que la problemàtica dels sediments és a escala nacional i provocat per un model de gestió de l'aigua en detriment del funcionament dels ecosistemes naturals. Per tant, des d'una perspectiva estratègica, ara mateix seria molt més efectiu restaurar lo flux de sediments que no pas revertir l'augment del nivell del mar.

Creo que la gent de les Terres de l'Ebre necessitem una sana dosi d'autocrítica, entre els quals m'incloc. Los governs existeixen per protegir les persones, i pel que fa a l'amenaça més gran que tenim al nostre davant, la crisi climàtica, ens estan deixant a banda: les emissions d'efecte hivernacle a Catalunya van recuperar-se l'any 2017 assolint los nivells de l'any 2012, per exemple. A més, tal com explica David Wallace-Wells, un periodista climàtic dels Estats Units, pràcticament la majoria de països de l'hemisferi nord estem treballant amb un objectiu d'un augment màxim de 2°C fins a l'any 2050. Este escenari implicaria que los casquets polars començarien a col·lapsar, 400 milions de persones patirien escassetat d'aigua i les grans ciutats ubicades a l'Equador no serien aptes per a la vida humana. Esta és "la nostra millor opció".

Quan les institucions, indiferents a la

pròpia miopia electoral, fallen en la seua tasca bàsica de defensar la ciutadania, som les persones les qui hem de fer un pas endavant i prendre acció. Lo que no podem pretendre és que anar a votar una vegada cada quatre anys sigui tot lo que ens hem d'exigir com a ciutadania. M'agradaria veure com la PDE creix en nombre de persones voluntàries per tal que la seua feina tingui un major impacte. M'agradaria veure com fem servir l'activisme i la desobediència civil no-violenta que estem esgrimint en altres causes. I a tu, què t'agradaria veure? Poques coses uneixen tantes persones a les Terres de l'Ebre com lo riu i lo Delta. Aprofitem-ho i unim les nostres forces per protegir lo que és essencial: sense un ambient viu i saludable no hi hauria producció d'aliments i es posarien en risc els drets humans pels quals tant s'ha lluitat al llarg de la història.